

Endelig nævner jeg en Artikel, som Fuldmægtig Adolph Jensen skrev i det internationale tyske social-videnskabelige Tidsskrift „Zeitschrift für Socialwissenschaft und Statistik“, en Artikel, i hvilken han netop gjorde alle Verdens Socialpolitikere opmærksom paa, at her i Danmark var man endelig naaet til at statsanerkende Fagforeningerne. En lignende Statsanerkendelse fandt Sted Aaret efter ved den Bramsenske Fabriklov, der jo lod Fagforeningerne udpege Medlemmer af Arbejdsraadet og derved anerkendte de saakaldte socialdemokratiske Fagforeninger som det legitime Organ for den danske Arbejderklasse.

Ved disse to Love af 1900 og 1901 har den danske Stat anerkendt Fagforeningerne som det legitime Organ for den danske Arbejderklasse og anerkendt netop de bestaaende Fagforeninger, dem, som baade Højre og Venstre i saa mange Aar have kaldt socialdemokratiske. Trods det, at disse Fagforeninger ikke have fulgt det Raad, som kom fra det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen), trods det, at de have været saa kloge ikke at gøre det, trods det, at de ikke have villet splitte Arbejderklassen, men have fastholdt dens Enhed, har Staten til sidst alligevel funden sig beføjet til at give disse Fagforeninger Statsanerkendelsens Stempel. Det, vi her ville, er kun en Videreførelse heraf, vi ville kun have, at Lovgivningsmagten skal tage Konsekvensen deraf, at den ogsaa skal belægge denne Statsanerkendelse med klingende Mønt. Saa godt som alle moderne tænkende Nationaløkonomer i vore Dage anerkende Fagforeningerne som Kulturbærere, og, som jeg før sagde, mere og mere samle Tankerne i nationaløkonomiske Kredse Verden over sig om den Opfattelse, at det er ganske umuligt at løse Opgaven om en Forsikring mod Arbejdsløshed, hvis man ikke vil bruge Fagforeningerne som Organ, Jo mere de Herrer ville tænke den Tanke igennem om en Forsikring mod Arbejdsløshed, des mere skulle de nok komme til at indse, at uden om Fagforeningerne og uden Fagforeningerne lader denne Opgave sig slet ikke løse. Det er netop en demokratisk Tanke, at vi ikke ville have en Statsforsikring fra oven mod denne Arbejdsløshed, men at vi ville benytte det demokratisk organiserede Arbejderselvstyre, den Vækst, der allerede er sket op i det nuværende Samfund, som Organ til Løsning af denne Opgave. Man vil se, at vi Socialdemokrater netop ere inde paa en grunddemokratisk Tanke ved

at gaa den Vej, som de Herrer før eller senere ville blive nødtte til at følge os paa.

Det glæder mig ogsaa, at man dog fra en Side her i Salen har stillet sig villig til dette andet Lovforslag, som jeg her har omtalt. Jeg udtalte min Glæde over, at det nu synes, at man vil komme til et Resultat i Henseende til at benytte sig af de fri Fattiggasser, men der kom fra det ærede Medlem for Kjellerup (Jensen-Knudstrup) en Tilslutning til Principet ogsaa i vort andet Lovforslag. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) var meget rask til at ville skabe en Enighed mellem det ærede Medlem for Kjellerup og sig selv, men det lykkedes ikke, og Rigsdagstidende vil ogsaa vise alle, der følge den, at der ikke var Enighed. Det var ganske klart af, hvad det ærede Medlem for Kjellerup sagde, at han ikke talte paa Partiets Vegne, thi hvis han havde talt paa Flertallets Vegne, saa havde det ærede Medlem for Løvel ikke gjort det. Der var en afgjort Forskel der, men jeg haaber, at den Tilslutning ogsaa til Tanken om Fagforeningerne som Grundlag for en Arbejdsløshedsforsikring, der laa i de venlige og aabenbart dybt overvejede Ord, der kom fra det ærede Medlem for Kjellerup, maa vinde Anklang og brede sig mere og mere ogsaa blandt Flertallet. Det ærede Medlem for Kjellerup tog med ganske anderledes dyb Forstaaelse og Varme paa denne Sag end den, der fandtes i Flertallets Ordførers Foredrag. Det ærede Medlem for Kjellerup anerkendte, at det var en frygtelig Ting, en Nutids-samfundets Sfinxgaade, den Ting, at Mennesker, der intet hellere ville end arbejde, ikke kunne faa Lov dertil, og ingen, der vil tænke over den Sag, kan jo dog benægte, at det er en frygtelig Ting, og at det i Virkeligheden er en Fordømmelsesdom over det bestaaende Samfund. Beskædnere Krav kan dog ikke godt tænkes end dette, at Folk ville have Lov til at arbejde, men den nuværende Samfundsordning hindrer Titusinder af Mennesker i at komme til at arbejde. Det havde det ærede Medlem for Kjellerup forstaaet, og fordi han virkelig havde forstaaet dette, udtalte han sig ogsaa saa venligt, som han gjorde, om dette vort andet Lovforslag.

Der er fra flere Sider ved denne Lejlighed som ved saa mange Lejligheder, siden Venstre kom til Magten, stadig, naar vi have stillet Krav til Staten, blevet revet os i Næsen: Ja, men hvad gøre I selv i Kjøbenhavns Kommune? Der er allerede svaret derpaa, men jeg skal gøre et Par